

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 195 af 16. April 1941 om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken (Kirkeministeren).

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2021; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1295).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Anden Næstformand

(Victor Larsen):

Under Behandlingen af denne Sag foretages ogsaa de to følgende Sager paa Dagsordenen, nemlig:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 100 af 4. Marts 1921 om lige Adgang for Kvinder og Mænd til Tjenestestillinger og Hverv.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2021; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1295) og

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 195 af 16. April 1941 om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken (Jørgen Jørgensen m. fl.).

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2021; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1295).

Lovforslagenes Paragraffer, det stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagenes Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren

(Jørgen Jørgensen):

Som det fremgaar af Betænkningen har der ikke i Udvalget kunnet opnaas Enighed om dette Lovforslag. Udvalget har delt sig i et Flertal og tre Mindretal. De to Mindretal er dog enige med Flertallet i det principielle, at der nu bør gives Adgang for Kvinder til Præsteembeder i Folkekirken. Ja, Stillingen er egentlig denne, at af Udvalgets 15 Medlemmer er 12, man kan formentlig endda sige 13, Medlemmer enige om, at de Hindringer, der hidtil har været for, at Kvinder kunde faa Adgang til at

øve Præstegerning i Folkekirken, bør ophæves.

Jeg synes, at dette er værd at fremhæve, at vi er naaet dertil nu, at et overvældende Flertal i dette Ting er enig i det principielle, at Tiden nu er inde, hvor de bestaaende Skramker maa falde, saa at den Menighed, der ønsker en Kvinde til Præst, ogsaa har Mulighed for at faa det.

Naar Flertallet i Udvalget ikke har kunnet gaa med til Forslaget, som det var fremsat af Ministeren, men stillede Ændringsforslag til Pkt. 8 i Ministerens Forslag, er det, fordi vi finder, at Bestemmelsen i Pkt. 8 vil opretholde en Ulighed mellem Kvinder og Mænd, som der efter vor Mening ikke er, noget rimeligt Grundlag for at opretholde. Efter de gældende Regler skal Ministeren kalde en Præst, hvis han i øvrigt er kvalificeret, naar der foreligger en enstemmig Indstilling fra Menighedsraadet eller i Pastorater med flere Menighedsraad fra Menighedsraadene. Er der ikke Enstemmighed, staaer Ministeren frit, Ministeren foreslaar imidlertid i denne Sag, at indstilles der en Kvinde og der ikke er Enstemmighed, skal Ministeren være udelukket fra at kunne kalde den paagældende, medmindre der staaer et Flertal inden for hvert enkelt af de Menighedsraad, der deltager i Indstillingen, bagved. Hvis der i et Pastorat er to Menighedsraad, et paa 11 Medlemmer og et paa 5 Medlemmer, i alt 16, og et Flertal paa 13 af de 16 ønsker den kvindelige Præst, vil Ministeren blive ude af Stand til at kalde den paagældende, saafremt Mindretallet paa 3 er fra det Sogn, hvor Menighedsraadet bestaar af 5 Medlemmer. Er de 3 fra det andet Sogn, eller fordeler de sig paa begge Sogne, er Ministeren frit stillet. Saa er der ikke nogen Hindring for, at den kvindelige Ansøger kan komme i Betragtning. Disse særlige Regler skulde efter Forslaget kun gælde, naar der var Kvinder blandt de indstillede, ikke naar det var Mænd. Hvis der i et Pastorat er meget forskellige kirkelige Synspunkter og disse kommer til Udtryk i Indstillingen, saaledes at der staaer et Flertal og et Mindretal over for hinanden, er det ingen Hindring for, at Ministeren kan følge Flertallet, selv om dette i det ene Sogns Menighedsraad er i Mindretal. Enhver kan jo se, at skulde Ministerens Forslag gælde i alle Tilfælde, ogsaa naar det gjaldt Mænd, kunde det store Tal af Præsteembeder slet ikke blive besat, nogle